

Bruksela, 31 maja 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0190 (CNS)

9317/17
COR 1

JUSTCIV 113

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr poprz. dok.:	WK 5263/17
Nr dok. Kom.:	10767/16
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę (wersja przekształcona) – Debata orientacyjna

W dokumencie ST 9317/17 INIT na stronie 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

9. Prawo dziecka do otrzymania możliwości bycia wysłuchanym jest chronione przez art. 24 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz przez art. 12 Konwencji ONZ o prawach dziecka. Uważa się je również za integralny element zapewnienia dziecku sprawiedliwego procesu na mocy art. 6 Europejskiej Konwencji o Prawach Człowieka i zapewnienia prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego na mocy art. 8 tej samej konwencji. W 2005 r. rozporządzeniem Bruksela IIa podniesiono standardy postępowania na mocy konwencji haskiej z 1980 r. prowadzonych w UE. Według tej konwencji nie ma wyraźnego wymogu wysłuchania dziecka, ale **art. 13 akapit drugi** konwencji przewiduje możliwość odmowy zarządzenia powrotu dziecka jeśli dziecko sprzeciwia się powrotowi oraz jeśli osiągnęło ono wiek i stopień dojrzałości, przy którym właściwe jest uwzględnienie jego opinii.

Art. 11 ust. 2 rozporządzenia Bruksela IIa przewiduje zatem, że na mocy konwencji haskiej z 1980 r. dziecku zapewnia się możliwość bycia wysłuchanym w postępowaniu w sprawie powrotu po uprowadzeniu dziecka za granicę toczącym się między dwoma państwami członkowskimi. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości ani art. 24 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ani art. 42 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Bruksela IIa nie odnosi się do wysłuchania dziecka jako takiego, ale obydwa odnoszą się do zapewnienia dziecku możliwości bycia wysłuchanym. Trybunał orzekł również, że dziecko nie może zostać wysłuchane, jeśli wysłuchanie nie byłoby zgodne z jego interesem lub jeśli nie jest konieczne. Dziecko nie może również zostać wysłuchane jeśli wydaje się to nieodpowiednie z uwagi na jego wiek lub stopień dojrzałości.
